

Տարեկան գինը 10 լուրջ, կէս տարվանը 6 լուրջ:
Առանձին համարները 7 կօպէկով:

Թիֆլիսում գրվում են միմյայն խմբագրատան մէջ։
Մեր հասեն. Տիֆլիս. Редакция «Мшакъ».

Մեր հասցեն. Տիֆլիսъ. Редакция «Мшакъ».
Կայս Tiflis. Rédition «Mschak».

ՆԵՐԿԱՅ | 1888 ԹԻՒՆ

„ԵՐԱԿ“

ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԼՐԱԴԻԲ

Հրատարակում է Թիֆլիսում, նոյն դիրքով և նոյն պրոզրամայով՝ Մենք ստանում ենք սեփական ՀԵՌԱԳԻՒՄՆԵՐԻ:

«ՄՇԱԿԻ» ապրեկան գի՞նը 10 րուբլի է, վեց ամսվանը 6 րուբլի:

Գրիել «ՄՇԱԿԻՆ» կարելի է ԽՍԲԱԳԻՍՏԱՆԸ (Բարձութայշ և Բաղարնայա փողոցների ամպլիունում թամամշելի տանը):

Կայսրութեան ուրիշ քաղաքներից «ՄՇԱԿԻՆ» գրիելու համար պէտք է գիմել հետեւալ հասցեով. ՏԻՓԼԻՍԸ, Ռեդակցիա գազետ «ՄՇԱԿԵ», խոկ արտասահմանից. Tiflis, Rédaction du journal arménien «MSCHAK».

Խմբագիր-հրատարակող ԳՐԻԳՈՐ ԱՐԾՐՈՒՆԻ

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

ՆԵՐԻՒՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Կրկնապատկված թշուառութիւնն. Ներքին լուրեր.—ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Լէօն Գամբէտտայի արձանը. Նամակ Թիւրքիայից. Արտաքին լուրեր.—ԽԱՌՆ ԼՈՒՐԵՐ. — ՀԵԽԱԳԻՐՆԵՐ. — ՅԱՅՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆՆԵՐ. — ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆՆ. Զորս տարի Շավշչիթ Իմերմէվում Մջագայութեան արդիւնքից.

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԿՐԿՆԱՊԱՏԿՎԱԾ ԹՇՈՒԱՌՈՒԹԻՒՆ

Երկու ամիս է արդէն, որ սարսափելի անձեւները, կարկուտը և չը տեսնված հեղեղները աւերմունքներ են գործում Անդրկովկասի զանազան կողմերում, քարուքանդ անելով ազգաբնակութեան աշխատանքի արդինքը, ոչնչացնելով ցանքսերը, այդինքը և աւերելով զիւղեր, աներ, ճանապարհներ, կամուրջներ, և ահազին զոհեր տանելով ոչ թէ միայն անսառնաներից, այլ և մարդկերանցից:

Բնութեան հացրած այս արտասովոր վեաների թշուառութեան մասին մենք չունենք մեր

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ԶՈՐՄ ՏԱՐԻ ՇԱԿԵՆՔ-ԻՄԵՐԻՎՀԱՎՈՒՄ ՇՐՋԱԳԱՅՈՒԹ- ԹԵԱՆ ԱՐԴԻՒՆԲԻՑ

Սաթլէլից և Ծէսլուայից յետոյ առաջ բերենք
Օքրօբակերտ գլուղը, որովհետեւ Աշխարհի դաշտ
Գնացող և իսլամոմթին ընդունող Սաթլէլի Աթօ-
քէլին, կամ, ըստ յիշատակազրութեան, Ռուսակաթ-
պարոնին ժամանակակից է դասում աւանդու-
թիւնը և Օքրօբակերտի Զօրթանա թէզին, որը
նոյնապէս և Աթարէքեան ցեղից լինելով, միանդա-
մայն և նա ներկայանում է Աշխարհի դաշտ
Սաթլէլի իշխանի հետ միասին և ընդունում է
իսլամի կրօնը: Այժմ Օքրօբակերտում բնակված են
141 տուն հայ-լուսաւորչակամներ. ունեն երկու ե-
կեղեցի և երկու քահանայի Եկեղեցու մինը նորաշէն
է և հոյակապ, իսկ միւսը հին և փոքրիկ: Այս հին
եկեղեցին կոչվում է Աթարէքեանց եկեղեցի, որի
վրա կայ արձանագրութիւն վրաց հին եկեղեցական
տառերով: Աթարէքեանց սերունդից Հիսարէզին, ո-
րը Օքրօբակերտի բնիկ է, ինչպէս ինքն պատմում
է, ծափել է Կ. Պօլառում Աւարիայի գեսապանատան
վրա այս եկեղեցուն պատկանող ձեռագիր արձա-
թապատ մագաղաթեայ աւետարանը և մի արձա-
թէգունդ, որի վրա, իր ասելով, փորագրված է զ

ՄԱԿԱ

Խմբադրութիւնը բաց է առաւետեան 10—2 ժամ
(Բացի կիրակի և տօն օրերից):

Յայտարարութիւնն ընդունվում է ամեն լեզուով:

Յայտաբարութիւնների համար վճարում են
Են պատճենները պահելու գումարը և կառավագական

Իւրաքանչիւր բառին 2 կօպէկ.

ցից և ընտանիքի ապրուստից. կատաղած հեղեղ-ները քարուգանդ արեցին խթճիմները իրանց ալիք-ների հետ տամնելով խեղճ զիւղականի տան պիտոյք-ները, իսկ սարերի լանջերից և արօտատեղիներից հոսող հեղեղներից դո՞հ դնացին դիւղացու ապրանք-ները, եղներ, կովեր և ոչխարիների հօտեր, զրկելով ժողովրդին ապրուստի վերջին յոյախց.... Այդ բոլորի հետ համարեա ամրողջ երկու ամիս չը դադարեցին կատաղի կայծախները և որոտումները, որոնց թնդիւնը լսելիս, մեր տգէտ ժողովուրդը՝ սարսա-փահար եղած և երկիւղած սրտով, ձեռքերը ծո-ցին դրած, միայն այս էր կարողանում մրմնջալ «Տէր Աստուած, մեր մոլոքերի համար ես մեղ այսպէս պատժում. այս մեր մոլոքերի պատիմն է»:

Այդպիս եր բացատրում ամեն տեղ ժողովուրդը
բնութիւնից իրան հասնող վնասները, պնդելով
որ Ատոռած բարկացել է, և այն էլ այն պատ-
ճառով, որ մարդկա վատաշել են, եկեղեցի չեն
գնում, պաս չեն պահում, և երկրողած չեն: Այդ
երկու ամիսների ընթացքում ոչ թէ միայն գիւ-
ղերում, այլ և շատ քաղաքներում ժողովուրդը
միմեանց վրա պատարացներ մատուցեց, մատաղ

արեց, թափօր կատարեց, և զանապան սուրբերի աջը պատահցնելով դաշտերում և անդաստաններում, ժողովքին և ողորմութիւն էր խնդրում: Առանց յուղմոնքի չէր կարելի կարդալ «Մշակի» մէջ Շոշուց անցնեալ ամսին դրած մի թղթակցութիւն, որի մէջ ի միջի այլոց թղթակիցն ասում էր. «Այսօր այստեղ թափօր կատարվեց. առաջնորդը, ամբողջ հոգևորականներով շրջապատված, ժողովքի հետ միասին, հրապարակի վրա, ցեկի մէջ չըքած, յորդառաստ անձրիկի տակ՝ ողորմութիւն են հայցում....» Ահա այդ է միակ միջոցը, որով մեր տգէտ ժողովուրդը ուղում է դիմագրիկ հեղեղներին և ընտթեան հասցրած վշաս- Այս, մեր ժողովուրդը ոչ թէ միայն միջոց չունի այդ բոլորը անելու, ոչ թէ միայն չէ օգտվում քաղաքակրթութեան չորսհած միջոցներից, այլ և նոյն իմակ գաղափար չունի այդ բոլորի մասին, հասկացողութիւն չունի այդ բոլորի վրա, և երբ կարկուար մի քանի քամէում ոչնչացնում է նրա հունձը, երբ հեղեղը մի քանի ժամանակ լսում է նրա աշխատանքի պտուղը և բարեկեցութեան բոլոր աղքիւրները, նա գլուխը ծռած, ձեռքերը ծոցին, իր ամբողջ ընտանիքի հետ միասին խոնարիվում է և քաղցի, և մերկութեան և ցրտի առաջ, համարելով այդ բոլորը անխուսափելի և անդիմաղբելի....

Եւ զա թշուաւութեան կրկնասլատիկ տեսակն պատկաճ տեսակն է, զա մի հրէշաւոր թշուա-է, ժողովուրդը ոչ թէ միայն չը գիտէ, թէ բնչ ռութին է, որին ոչ ոք և ոչինչ չէ կարող գի-պէտք է ուստէ ձմեռը, ոչ թէ միայն չը գիտէ թէ մանալ:

Ինչ միջոցներով կարող է վերականգնել իր վասահանքը, այլ և վերին աստիճանի յուսահատութեան մէջ ճնշում է, թէ ինչ կը լինի իր դրութիւնը,

Նաքիր բէզից, որը թողել է Շավէջթը և գնացել է Պօլսում ապրելու. այս վաճառուման համեմատ Խէմչիդադէները Թանզիմաթից յետոյ ստանում են իրանց ձևոքից դուս ելած հողերի կամ գիւղերի փոխարէն թոշակ կամ «Եսուրիթլուխ» և թիմար մասաջլարին»՝ Սրանց մէջ այժմ նշանաւոր է փոխ-գննապես Նուրի բէզը, որը մնեց ծառայութիւն մատուցած է ուռւաց այս ուռւութքական պատերազմի ժամանակ իր խոհեմ ընթացքով։ Սա բնակլում է Ցիվիլի դիւլում իր սեփական պալատում։ Խմերինէլի բէզերը բնակլում են Վէլ գիւղում, ուր ունեն իրանց պալատները, իսկ Հիսաա ամառ մասաջլարին»՝ Սրանց մէջ այժմ նշանաւոր է փոխ-գննապես Նուրի բէզը, որը ցոյց է տալիս իր մատով։ Սրա երկայն կաբայի նման հագուստի վրայից մէջքի վրա կապած է գօտի, որից առի առի շել կախած է մի լայն սուր, իսկ կաբայի վրայից առանց թերերը հագնելու ուսին առած է բարձր օձիքաւոր մի վերարկու, որի քղանցքները իրար վրա ծալ-ծալ են եկած։ Գիւղի թուրքերը ասում են, թէ եկեղեցին շինող մարդու պատկերն է։ Յայտնի է որ Աշոտ կիւրազալատը ապրում էր IX դարում և եկեղեցին ևս ալլ դարի արտա-

Գաւառսի մէջ հնափոյզի հետաքրքրութիւնը եթէ պահանջէ, կարող է հաշուել մինչև 21 հինգ աշտարակիներ և 80 թէ մոն և թէ փոքր կիսափուլ եկեղեցիներ, որոնք համարեա ամեն տեղ աջրի են ընկնում, սակայն նրանց մէջ պահծալի է իրեւ գլուխ գործոյն Տքէթի եկեղեցին։ Սա շնորհած է ճարտարապետութեամբ զարդարված սրբատաշ մաքուր քարերով։ Շինութեան ձեզ յօրինված է խաչի օրինակով և զմբէթի վրա բարձրացած է կաթողիկէ երկայն պատուհաններսկ։ Ներսի խորանի պատերի վրա Քրիստոսի և իր առաքելոց պատկերները նկարված են գեղարդականութեամբ զիմացկուն ներկերով, որոնք չույզ նաև յօրինված է կաթողիկէ երկայն պատուհաններից մինչ տանը թուղթերէն մի վճռագիր, որը գրված էր սրբանից 236 տարի առաջ և վերաբերվում է այս եկեղեցու կալուածքին, որի թարգմանութիւնը այս է։ «Չալէթի սանչաղի Տքէթ գիւղի քնակիչներից Տքիւլարի քահանայ Գեղեռն քահանան ներկայացաւ շարիաթիւ աստեանին և նոյն սանչաղի «Միրի լիվա» Ազան բէկի քէղիսուզա (տնտես) Շահին աղայի զէմ բողոքից, թէ նոյն

